

Méltóságos Uram!
Mélyen tisztelt Tánács-Ur!

Bizva abban a jó indulatban,
amelyben oly sokszor és oly sokáig
vértetített Méltóságod, egy nagy
kéreccsel fordulok Méltóságodhoz.
Hannvai Lenke IV. éves bölcsészter-
hallgató, unokahúgom édeskeben.

Én a leány felesen végezse a közép-
iskolát, kitüntetéssel tett alapviz-
gálást és minden egyetemi felületen
felesen kellekvért, most tanárkép-
köntéséti ösatondiját pályázik. Nem
meggyőztői szívből, hanem legjobb
meggyőződésén szerint nemzhatom,

hogy huzom tehetségénél és kecskés-
ségénél fogva egyaránt méltó az
állami támogatásra, és ennyival in-
kább, mivel atyja, egy szerényebb jöve-
delmű vidéki ügyvéd, vele együtt négy
léányt képeztesett ki egyetemi pályán.

Az en rokonai, de elfogulatlan kedvesi vé-
leményemet bizonyára megerősítik mindazok
a filológus tanárok, akiket huzom eddigeli
hallgatott. -

Magammat és huzomat Méltóságodnak
besszes jóindulatába é' de'kaini hathatós
pártfogásiba ajánlva, maradok

regei híve, hála's tisztelője

Debreczenben 1870 okt. 8.

Károly Attila

ált. reá'ntó. igazgató